

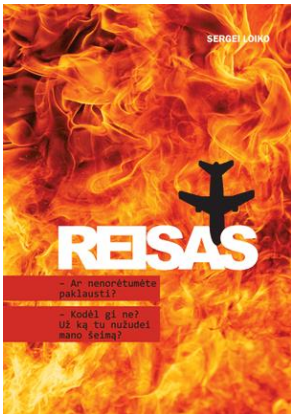

BERNIUKAS SU SMUIKU. Jochananas Fainas

Vokiečiams rengiantis likviduoti Kauno getą, lietuvis Jonas Paulavičius ėmėsi ieškoti gabaus smuikininko Jochanano Faino, ketindamas jį paslėpti savo namuose. Be šio keturiolikmečio, Paulavičių šeima iš mirties gnaužtų tada ištraukė dar 15 žmonių: žydų, lietuvių, rusų. Šančių geležinkelio dirbtuvių stalius Jonas, Lietuvos kariuomenės savanoris, buvo apsisprendęs su nacizmu kovoti be ginklo – gelbėdamas žmones. Visų pirma planavo padėti žydų inteligentams, kad po karo kada nors atsikursianti Lietuvos žydų bendruomenė turėtų kuo daugiau išsilavinusių žmonių.

1947-aisiais Jochananas Fainas nelegaliai perėjo sieną – jo laukė ilga kelionė į Izraelį. Tačiau jis iki šiol prisimena lietuviškų dainų ir atmintinai deklamuoja

„Anykščių šilelį“. „Berniuką su smuiku“ parašė jau būdamas garbaus amžiaus, kai suvokė turįs palikti savo liudijimą.

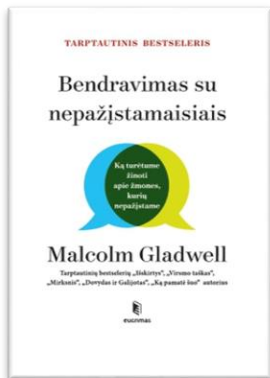
REISAS. Sergei Loiko

Sergejaus Loiko tikrais įvykiais paremtame romane pasakojama apie virš separatistų kontroliuojamos Rytų Ukrainos numušto keleivinio lėktuvo „Boeing“ katastrofą. Rusijos pradėto kruvino karo Rytų Ukrainoje metu pagrindinis herojus Sergejus Aliochinas iš pradžių vienas, o vėliau padedamas amerikiečių žurnalistės aiškinasi savo šeimos – žmonos ir dviejų mažamečių dukterų – žūties aplinkybes. Jo artimieji skrido virš Donbaso numuštu „Boeingu“. Sergejus niekada nesidomėjo politika ir nieko nežinojo apie karą Ukrainoje, kol pats tapo to karo auka ir liudininku. Aiškindamasis įvykio aplinkybes atsiduria tarp Rytų Ukrainos separatistų ir Rusijos kareivių, klasta įsibrovusių į nepriklausomos valstybės teritoriją. Sergejus bet kokia kaina privalo sužinoti, kas ir kodėl nužudė jo šeimą, tarptautinio tyrimo ir tribunolo pabaigos jis nelauks. Suradus tikruosius nusikaltėlius, Aliochino ranka nesudrebės.

BENDRAVIMAS SU NEPAŽĪSTAMIAISIAIS. Ką turėtume žinoti apie žmones, kurių nepažįstame. Malcolm Gladwell

Tai knyga apie tai, kodėl mes nesusikalbame, ir apie tai, kaip, rodos, niekuo neišsiskiriančios situacijos dėl šio mūsų nesusikalbėjimo virsta mitingais, įkalnimais, savižudybėmis ar net karu.

Kodėl juodaodės suėmimas ir savižudybė virto masiniais protestais arba kodėl niekas nepatikėjo žmogumi, turinčiu nenuginčijamų įrodymų apie Madoffo apgaulę? Kaip Kuba metų metus už nosies vedžiojo CŽV, o Hitleriui pavyko apgauti Chamberlainą? Tai tik keletas įtraukiančių istorijų, kurias pasitelkdamas Gladwellas sumaniai atsakys į klausimą – kodėl susitikę su nepažįstamuoju mes dažnai susidarome apie jį klaidingą įspūdį ir neteisingai interpretuojame kito žmogaus kalbą, elgesį bei ketinimus.

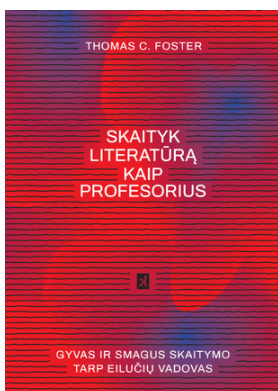

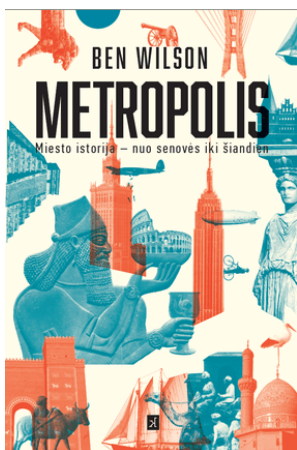
SKAITYK LITERATŪRĄ KAIP PROFESORIUS: GYVAS IR SMAGUS SKAITYMO TARP EILUČIŲ VADOVAS. Thomas C. Foster

Grožinę literatūrą skaitome įvairiai. Iš pradžių sutelkiame dėmesį į pasakojimą ir į personažus. Jie gali kelti džiaugsmą arba pasibjaurėjimą, prajuokinti ar pravirkdyti. Vis dėlto, kaupiantis skaitymo patirčiai, įmanoma pažvelgti įdėmiau. Literatūros tekstai yra paremti tam tikra logika, konvencijomis: personažų tipai, siužeto ritmai, skyrių struktūra, žiūros taškas. Kaip visa tai perprasti? Trys pagrindiniai raktai, pasak autoriaus, yra atmintis, simbolis ir modelis. Išmokę pažinti kūrinį vidinę tvarką, pajusime dar didesnę skaitymo malonumą.

„XXI amžiuje skaitome daugiau nei bet kada ir... vis dažniau tik prabėgame tekstų paviršiais, teužkibdami už to, kas akivaizdžiausia. Perpratę šią šmaikščių ir pagavią knygą jūs vargu ar iškart imsite skaityti kaip tikras profesorius, bet kaip literatūros Šerlokas – garantuotai.“

Literatūrologė dr. Jūratė Čerškutė

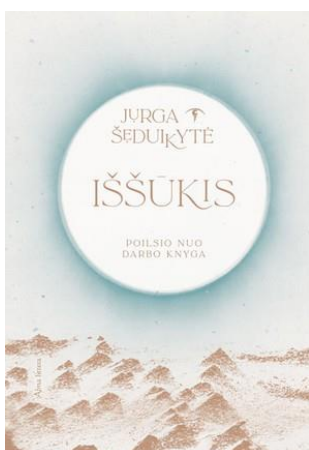

METROPOLIS: miesto istorija – nuo senovės iki šiandien

Ben Wilson

Britų istorikas **Benas Wilsonas** mus veda per 26 pasaulio miestus, pradėdamas nuo Uruko, gyvavusio 5000 m. pr. Kr. ir minimo „Gilgamešo epe“. Kiekviename iš aprašomų metropolijų buvo sukurta kas nors nauja: Antikos Atėnai išrado susirinkimų aikštę agorą, svarbiausiame Artimųjų Rytų centre Bagdade jau IX amžiuje vyko pasaulinė prekyba ir klestėjo neregėta prabanga, XVII amžiaus Amsterdame ranka buvo pasiekiami visi įmanomi namų patogumai ir puošmenos, XIX amžiaus Paryžiuje miesto gyvenimo išpūdžius fiksavo vaikštūnas stebėtojas – flâneur, o Londone įkurta Karališkoji mokslo draugija mokslą pavertė viešųjų debatų objektu. Iš šių dienų miestų Wilsonas kviečia mus aplankyti vertikaluji, pasak architekto Le Corbusier, Niujorką, į plotį išsidriekusį Los Andželą, šešėlinės „pasidaryk pats“ ekonomikos grynuolį Lagosą ir didžiausią pasaulio metropolį Tokiją.

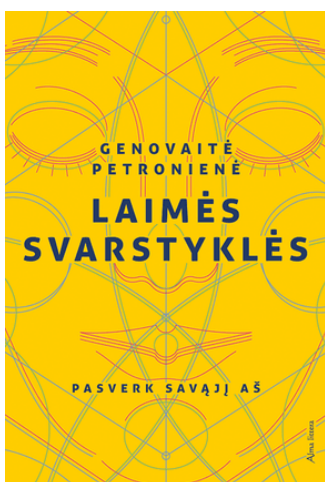

IŠŠŪKIS. Poilsio nuo darbo knyga. Jurga Šeduikytė

Iššūkis yra tai, kas padeda pajudėti žingsniu pirmyn. Iššūkis visada yra asmeninis, ir jo poreikį gali suprasti tik tas, kuris jam ryžtasi. Kartais iššūkis yra nebemesti sau iššūkio ir nustoti kovoti su vėjo malūnais arba pasiduoti jausmui. Maniškis truko metus, atnešė atradimo džiaugsmą, o kartais pykino ir kankino suvokimu, kaip stipriai esu linkusi užsimiršti ir nepastebėti to, kas svarbu.

Visur ieškau balanso.

Apmirusiam svarbu stebėti besiskleidžiantį gėlės žiedą, nejučiančiam būtina panardinti pirštus į murkiančio katino kailį, skubančiam – sustoti akių nepakeliančių bendrakeleivių srauto vidury. Jei noriu gyventi SAVO gyvenimą, turiu pamatyti ir išgirsti, kas jame ne mano. Norint išgirsti ir pamatyti, reikia mokytis įsiklausyti ir stebėti. Tai ir dariau visus metus, kasdien dalydamasi tuo, ką pastebėjau ir išgirdau. Tikiuosi, mano iššūkyje atpažinsi savo pokyčio galimybę ir įsikovėsi drąsos pirmam žingsniui, o gal ryžto eiti toliau tik savo keliu ir atpažinti bendražygius.

LAIMĖS SVARSTYKLĖS: pasverk savąjį Aš

Genovaitė Petronienė

Tiesiausiai į laimę eina žinantieji, ko nori.

Keliai į laimę skirtingi ir ne visiems vienodai priimtini. Ar dažnai įsismelkia į širdį abejonė?

- aš per daug aukojuosi, visiems daliju širdį... Gal vertėtų išmokti kovoti?
- aš per santūrus, kupinas baimių. Kaip jų atsikratyti?
- aš nepakeldamas galvos plušu, o kolegą, trimituojantį apie savo triūsą, viršininkai nešioja ant rankų.
- aš – itin emocionalus. Kaip išmokti pažaboti jausmus?
- aš kankinuosi būdamas su kitu žmogumi. Gal geriau būti vienam?

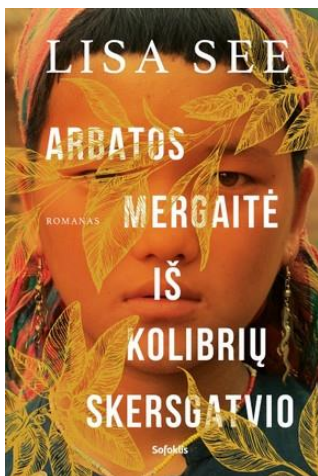
Ši knyga – užburiantis savęs pažinimo žaidimas, nuaustas iš autentiškų autorės pacientų istorijų ir įžvalgų. Ji paskatins pradėti kelionę savo laimės

link.

Išdrįskite žengti pirmą žingsnį ir išnaudokite visas likimo siunčiamas progas suabejoti savimi. Kad įvyktų pokyčiai, turime pasijusti klydę.

„Tik tada, kai žmogus sąmoningai priima dalykus, kuriuos atmeta, jis galiausiai tampa nepriklausomas ir patiria pilnatvę.“

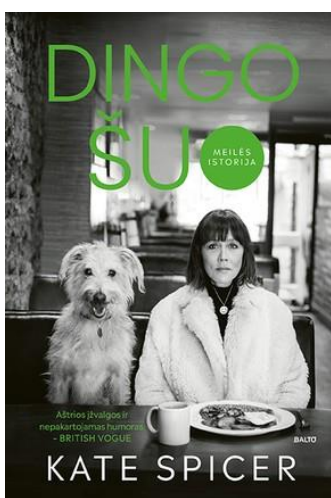
C. G. Jungas.

ARBATOS MERGAITĖ IŠ KOLIBRIŲ SKERSGATVIO. Lisa See

Tai jaudinantis pasakojimas apie šeimą, kurios išsiskyrimą lėmė per amžius nusistovėję papročiai ir netikėti likimo vingiai. Sodrus nuošalaus Kinijos regiono paveikslas bei stiprus motinų ir dukrų ryšys nepaliks abejingų. Atokaus Kinijos kalnų kaimelio gyvenimo tėkmė paklūsta gamtai ir metų laikų kaitai, mat čionykščiai pragyvenimui užsidirba augindami arbatą. Ritualai ir rutina – akhų genties kasdienybė, tad jų gyvenimas iš kartos į kartą teka vienodu ritmu. Kol vieną dieną ramybę sudrumscia atlėkęs džipas – pirmasis automobilis, kurį išvysta vietos gyventojai akhai. Lijan, viena iš nedaugelio išsilavinusių kaimelio merginų, ilgainiui ima priešintis papročiams, formavusiems ankstyvą jos gyvenimą. Susilaukusi nesantuokinio kūdikio, ji negali paklusti tradicijai, reikalaujančiai, kad toks naujagimis būtų nužudytas. Vietoj to, kartu su puero arbatos plokšte

suvynioja dukrelę į antklodę ir, pirmąkart nusigavusi į miestą, palieka ryšulėlį dėžėje ant atsitiktinio pastato slenksčio.

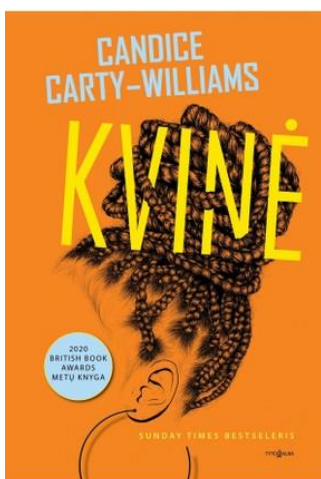
DINGO ŠUO. Tikra istorija, kurią turi perskaityti visi šunų mylėtojai ir visi jų neketėjai. Kate Spicer

Volfis padėjo suprasti, kiek daug meilės galiu dovanoti. Šuo išmokė, koks neprilygstamas džiaugsmas mylėti ir būti mylimai be jokių išlygų. Net jei meilės objektas – tik gyvūnas. Jis mane išgelbėjo. Šuo išgelbėjo mane nuo pačios savęs.

Keitei – per keturiasdešimt, ji rašo straipsnius apie gyvenimo būdą į glamūrinius žurnalus, gyvena su jaunesniu vyru, o dažną vakarą baigia vynu ir kokaino takeliu. Nuo neaiškaus diskomforto gali pabėgti tik apsvaigusi. Ir bėga, kol vieną dieną nusprendžia... įsitaisyti šunį. *Įsišūninimo* procedūra nėra paprasta, bet pagaliau namuose apsigyvena apšepęs lurčeris Volfis ir chaotiškas Keitės gyvenimas įgauna aiškius kontūrus.

Tačiau vieną dieną šuo dingsta...

Jei meilė šunims yra psichikos liga ar mažų mažiausiai silpnybė, akivaizdu, kad paveikti daugybė žmonių.

KVINĖ. Candice Carty-Williams

Candice Carty-Williams (Kendisė Karty-Viljams) – rašytoja, išgarsėjusi savo pirmuoju romanu-bestselleriu „Kvinė“. Jis iškart buvo įtrauktas į Goodreads 2019 Metų knygų trumpąjį sąrašą, tapo Sunday Times bestselleriu ir British Book Awards Metų knyga. Kritikai ją apibūdina kaip „nepaprastai gyvą“, „nuginkluojančiai sąžiningą“ ir „drąsiai politišką“. Ir tai tiesa. Tačiau romane visko kur kas daugiau. Jame yra pati Kvinė – dvidešimt penkerių metų juodaodė (tai svarbu), jungianti savyje britišką ir jamaikietišką kultūras, tačiau iki galo savęs nepriskirianti nei vienai, nei kitai. Ji dirba dienraščio kultūros skyriuje, gyvena Pietų Londone ir jos gyvenime viskas siaubingai komplikuoja.

Darbe ji nuolat turi stengtis prilygti baltiesiems vidurinėsios klasės bendradarbiams, kurie net nesusimąsto apie savo įgimtas privilegijas – ten

niekas nenori nė girdėti Kvinės pasiūlymų rašyti apie Black Lives Matters. Tačiau tie patys bendradarbiai ir dauguma aplinkinių neatsisakytų išpaizdos Kvinės kaip sekso objekto. Aišku, jos asmeninis gyvenimas irgi visiškai sujauktas.